

min Mening ikke burde have, og ſom ikke ſtemmede med den Aand, hvori Grundloven var givet; men det laa baade i Landſthingets og i Folkethingets Ordning, at dette Forhold med Tiden kunde blive anderledes. Dette er nu imidlertid tabt derved, at der er givet en Ordning, hvorved man har opſtillet forſkjellige Clasfer til Landſthinget, og hvorved man navnlig har ſat Kjøbstæderne — der have været Arneſtedet for den Betragtningſmaaede, ſom jeg anſeer for falſk, og ſom jeg paaſtaaer har havt ſin Andeel i, at de uſlykkeligſte Stæbner, der kunne overgaae et Land, ere overgaaede os — i den Stilling, at de fremdeles kunne optræde med et Majoritetsherredømme. Det er Noget af det, der er vundet, men ſom ikke kunde være vundet, hvis den gamle Grundlov havde beſtaaet. Naar der i Valgloven er opſtillet, at der ſkal være en Valgclafſe for Sogneforſtanderſtabernes Formænd, eller rettere ſagt, at hvert Sogneforſtanderſtab ſkal have Ret til at ſende en Valgmand til Landſthingsvalgene, ſaa viſer Erfaring ſimpelt og klart, at de, der tabe ved denne Ordning, netop ere Sogneforſtanderſtaberne ſelv, og vi vide ogſaa, hvem der vinder ved de enkelte Undtagelſer, naar der kommer en eller anden Valgmand ind, ſom ſvækker de øvriges Betydning. Jeg kommer nu til den ſidſte Valgclafſe, der er opſtillet ved den nye Grundlov, idet de ſtorre Landeieendomsbeſiddere paa Landet ſkulle have en ſærlig Adkomſt til at vælge, men ſelve denne Valgclafſe vil tabe ved den nye Ordning, idet der blandt de ſtorre Eiendomsbeſiddere paa Landet altid vil være Nogle, ſom efter deres hele Opdragelſe og Stilling tilhøre det Parti, der i de af mig omtalte 15—16 Aar have ført Regimentet her i Landet. Der har i de foregaaende Aar været en Tilſtand, hvorefter det kunde ſynes, ſom om dette Parti havde Overvægten; men der var i Grundloven nedlagt Spirer til, at denne Overvægt efterhaanden kunde knækkes, og at den ved Grundloven tilſigtede rolige Tilſtand kunde komme tilſtede. Det, der er tabt ved den nye Grundlov, er imidlertid, at der er opſtillet ſaadanne Ordninger, at dette Parti endnu for Fremtiden kan holde ſig; det har ſaaet et Værn omkring ſig, hvilket det ikke havde efter den forrige Ordning; men det

forekommer mig aldeles urigtigt i en conſtitutionel Stat at give en ſæregen Ordning, der kommer dem tilgode, ſom iſølge deres hele Stilling ikke have noget Krav paa at være repræſenterede. De ſkulle ikke være tilſtede ſom Folk, der ſkulle repræſenteres, men ſom Folk, der ſkulle støtte Regjeringen til at ſyre Landet paa den beſt mulige Maade; de ſkulle ikke nærmefte være med i Repræſentationen; men at de kunne komme derind, er en anden Sag. Hvad der er tabt ved denne Ordning, ſkal jeg hderligere oplyſe, ogſaa for den høitagtede Conſeilspræſident, ved aldeles tydelige og beſtemte Exempler. Naar der i den nye Valglov er opſtillet den Grundsætning, at de to Femtedele i hver Valgclafſe ſkulle tilhøre de mindre Landeieendomsbeſiddere gjennem Sogneforſtanderſtaberne, at de næſte 2 Femtedele ſkulle tilhøre de ſtorre Eiendomsbeſiddere paa Landet, og at endelig den ene Femtedeel ſkal tilhøre Kjøbstæderne, medens der dog dannes nogle Valgfredſe, hvori der kun kan vælges Tre, ſaa ſpørger jeg: Hvem er det, der taber? Det er Sogneforſtanderſtaberne, ſom f. Ex. ovre paa Lolland tabe 1 Femtedeel, og det er dernæſt de ſtorre Landeieendomsbeſiddere, ſom ligeledes ovre paa Lolland tabe 1 Femtedeel. Hvem er det da, ſom vinder ved, at de Andre tabe hver 1 Femtedeel? Det er Kjøbstæderne. Det er et ſimpelt Regneſtykke, ſom ligger klart for, og jeg har ogſaa i Anledning af de Forſlag, jeg tidligere havde ſtillet, gjort opmærkſom paa, at, hvor man ikke kan dele Valgclafſerne med 5, vil den ene Femtedeel, ſom tilhører Kjøbstæderne, altid være den Vindende, men, hvad den vinder, tabe de andre. Jeg har nu ſøgt at fremſtille denne Sag ſaa godt, jeg kunde. — Lad os dog endnu med Henſyn til det, hvorom Spørgſmaalet dreier ſig ved den foreſtaaende Afſtemning, kaſte Diet ud i Verden og ſee, hvorledes man kæmper for at finde Valgbeſtemmelſer, med hvilke Folkene kunne være vel tjente. Lad os ſee, hvorledes netop tilſbarende Grundsætninger gjøre ſig gjældende i Lande, ſom længe have prøvet Friheden efter den meeſt udſtrakte Form. Lad os kaſte Blikket over til Amerika, og vi ville da ſee, at der ogſaa der er en Ordning, hvorved Mindretallet kommer til ſin Ret, hvilket anſees for en